

<p>۵۱ جسد جلال گنج نشینان نظر باتوقے لاش علی حضور چادر کوئی چھپا سوکھا ہوا دودھ چھپکا نزدی کہ سوکھ کر بوسہ کیو کیا</p>	<p>۵۲ الکبریا یون قریب نہشت انیک پڑی دین کی عین جوجی جگر اٹھا عین بن بن نالو کی قاف نیری کا بھیل بالگرگوشن حیات</p>	<p>۵۳ حلب عین کو اکثر م قلم مین تا یک سماں زمین تھا گاہین پہان نہ توکل کعبا ساج مین گسب کھیلے سے سوگ شہید آرزین</p>
<p>تسے پچھڑ کے مین ربی فریاد آہ مین اصغر کو دڑی تو نہیں قتل گاہ مین</p>	<p>فرزند پاس تھی پسر پو تراب کے دو چاند پہلو وہ مین تھے اک آفتاب کے</p>	<p>رومن جو شاہزادیاں تھہ ڈھانے نہ کر لاش سلیمین رہ گئی بس کا بچکانہ کر</p>
<p>۵۴ عالم بید کی لاش ہو لگ لگ شاعر پونچا عباسی پیکر ختم کھلی غبار بو کر کیا ہوا لاش افسوس ہے کنار اصغر کو بیا کر کے چا فرادو بجا بیا</p>	<p>۵۵ دو طہ کی لاش الکبریا کو قریب سعدین آسمان کا قرآن تھا مین گنگا مین غاسر کہ مین جو لاش مین ناشا دو نامزد پر اساق دل خیزین</p>	<p>۵۶ یون خاک پر اتھا متع بول اعضا جا تو لاش کو اور دست پورا بگور بگورن غور شہیدان کر لیا کوئی کسی کی لاش پر بیکسی تھا</p>
<p>فرمانیے غلام تھار انہین ہو نہیں پیاری یہ دونو بیٹے مین پیار انہین ہو نہیں</p>	<p>سہری کے پھول یون تھو تن زخم داؤد جس طرح کوئی پھول چڑھاوی مزار پر</p>	<p>اقتادہ خاک پر تھا سلیمان فاطمہ پر چہر تیل کا تھانہ دامان فاطمہ</p>
<p>۵۷ دیکھتے تعجب آج کل کی کیا میں ایسا تن مین جا رہی مین جو داغ اوقیا شانو مین لیس مین کو مین میل جا کیا اور زخم زانہ کسے مین پینتے جا کیا</p>	<p>۵۸ تا گا کی نگاہ حرم سے نسو زارت دیکھا پڑی لاش کھلی تنہا زارت سینے پہ لگ لگش کو بلیون دونوں زارت ہر دم وہ بان زخم سے کرتا جو وہ زارت</p>	<p>۵۹ یون چھوٹی مین تھا لاش صغیر بچھوٹین دودھ لہر لگا تھا لگ مین وقت قضا با تھا جو اسکو لاش پر کھول پوری مین تھا دوشک مین</p>
<p>مکن نہیں علاج دل بھیرا کا اور اسپہر غم فراق شہ نامدار کا</p>	<p>سینے پاب ملک ہوشانی سکینہ کی پر و اور لے تشنہ دہانی سکینہ کی</p>	<p>منخاس کرتا مین مین ہو سو بھرا ہوا اک ہاتھ تھا سلیمین کا اور پھر ہوا</p>

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

زمین پر نہ رہو کہ سو ہونے دکھا سیکھی
 سووی وطن بن جائیگی زمین بچائیگی

بعد از فنا یہ شکی کہ امت عیان ہوتی
 لاش اپنی پاؤں سے سو سو قتل وان ہوتی

کیون حال ای ہوتو تھارا تباہ ہے
 واللہ یہ تو شیر الہی کی آد ہے

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

مقتل بین داخل ہوا اناموش کا
 چہلم ہے کج سبط رسالت پناہ کا

بابا پیار دیکھنا خیر الانام کے
 یہ ہاتھ ہیں رسول جلیلہ السلام کے

بھجھا رہیں حیا رصفر بقول کو
 پر ساہر ایک دیتا بہر ناما رسول کو

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

سجاولی کا یہ نوہم حضرت پیر علی
 اکبر قبری جگہ وہاں کوئی آج
 پیدو تھار اچھوڑے جا کوئی ان
 ہے چاہے ہو گا بیورو کو زبان

زمین اگر گیسو و سپر پری یا کی خاک آئے
 ابن البوتر اب کی یہ قبر پاک ہے

پھر عرض یہی ہے سبحان ملول کی
 لو نا ما جان لوہہ امانت بقول کی

اب ہر شے ہوئی تری معان فاطمہ
 ایو قبر تری خاک کہ قربان فاطمہ

قلم
 ازین بر ترقی تو گویان با تو زمین
 بیخود کویا سزا تو بر امان تو زمین
 چو در ده جهان با تو سلطان تو زمین

قلم
 ازین بر ترقی تو گویان با تو زمین
 رو گویان بجای تو مرغی بین فدا
 ای تو بر جانب تو زمین در کفر نفس
 ای تو بر سر کله کلبه ای تو زمین

قلم
 قلمی که ازین بر ترقی تو گویان با تو زمین
 کتابی که ازین بر ترقی تو گویان با تو زمین
 دوزی که ازین بر ترقی تو گویان با تو زمین
 چو در ده جهان با تو سلطان تو زمین

ای تو بر سر کله کلبه ای تو زمین
 ای تو بر سر کله کلبه ای تو زمین

التدرج شوق با پیکانان به چیدار هو
 با پاچه چو پیچیده کن سن ملین خدای هو

سبب که ای واقعه بھی یاد گار است
 لکھو و بینا مراد ہے کامزار است

قلم
 غارت کردن تو چو چاکر جیو
 آتش کاران تو چو کوه کوه
 زانی چو کوه آتش تو چو کوه
 چو کوه آتش تو چو کوه

قلم
 جهان تو نصیب کن ازین بر ترقی تو
 کوهن شمشیر ازین بر ترقی تو
 نه خورشید تو زمین تو زمین
 دوزخ تو زمین تو زمین

قلم
 سبب که ای واقعه بھی یاد گار است
 لکھو و بینا مراد ہے کامزار است
 سبب که ای واقعه بھی یاد گار است
 لکھو و بینا مراد ہے کامزار است

قتل زمین بدو فالین شهر اولو
 تم نه جوان مرگوا شمار سال

هم بابا جان خود درین اور تو قرب هو
 اصغر تو زمین صد فردا شهر تو زمین

دیکھو تو جان تو نہ یہ کیا دعوم ہو تو
 اک لڑکی ایک سفر کے لاشیو دعوی تو

قلم
 اک تم خوش نصیب کہ تو زمین
 اک تم خوش نصیب کہ تو زمین
 اک تم خوش نصیب کہ تو زمین
 اک تم خوش نصیب کہ تو زمین

قلم
 اب بنیہ شعل کی سر زمین تو زمین
 اب بنیہ شعل کی سر زمین تو زمین
 اب بنیہ شعل کی سر زمین تو زمین
 اب بنیہ شعل کی سر زمین تو زمین

قلم
 او لڑکتا چو لاشیو دعوی تو
 او لڑکتا چو لاشیو دعوی تو
 او لڑکتا چو لاشیو دعوی تو
 او لڑکتا چو لاشیو دعوی تو

اک آپ پن کہ باب کہ پلوین سیمو
 اک ہم پن شکر سر کھڑو پلوین تو زمین

بابا کی پختی تو شمار اسر خان هو
 بکلو سر خار تو قبر کے انو بهانا هو

صد مہر و او ایک دل بشارت ہو
 رکھی حرم تو شکر سیمو دعوی تو

۲
 یہ نام اور

مزدور

۱۳۱
القصیدہ بصدف شہیدان نامدار
ابو عمر کوا و فونو کپڑ کر لنگ سوار
بازو کپڑ کی نونین جو باورنگیا
پیل سوار ناتو پور غیب کجا کجا

۱۳۲
چلی پون کھو چویرا فونو پور
سب سغف کھڑ منین تحار کبر اتکار
وہ بول جاؤ گن این کنگن اوجو نگار
اسکھری ستام جی اور جی دیوار

۱۳۳
تیا کجک دھنوا تھو سوشا رینجی
وکر نینجی کجک مت کپڑی وہ دل جلی
جہاں کی تیر سوتی ہون تکو اعلیٰ
چھو پھو کر نتر پو و سو سو کون جلی

۱۳۴
پھنٹی ہو چھائی زمینت بیکس کپڑ
کون رہو وہ سولی بولاش تھیلیر
بھائی شہید تیر بھاجس ہن کاہو
کیا حال شہیدان پھراو سکو ملن کاہو

۱۳۵
تجاوت کس کا ایشا تو کجا
بن جی اس نگر سوتی کجا
پراہیت تھیت منگوم کرا
زمینت کپڑی خیر جا کجا

۱۳۶
آکر و پیر نوخہ سادات کیا لکھون
صغر اکی اور حرم کی ملاقات کیا لکھون

۱۳۷
ماری اچھو کپڑی کھلا شہید کجا
بھاجو ستر قوم پر کھلا شہید کجا
سپڑی سچا تھو کھو پور کجا
زمینت کجا فونو کجا کجا کجا

۱۳۸
انہم دونویان کرسنگے باشہ شہین کو
اکبر کو بانگور ونگی زمینت کپڑ کو
کیا جلد کراستہ روان حرم ہو
اک سال بھی مجا اور مرقہ نہم ہو

۱۳۹
جینا نیندین بن باب کجا
خضر اوشی جی عمر مارا کجا
کپڑی کپڑی یوینت کو تھی نانی
پاوانی کپڑین نمو کپڑا کجا

۱۴۰
اسکھری کپڑی قہرہ سچا و نامدار
دیکھا کنگن کپڑی سچا کپڑی
بالو سوسف کنگن کپڑی سچا کپڑی
سچا کپڑی کجا کپڑی کجا کجا

۱۴۱
بول کپڑی تو تھو شکی و زمینت
لو جھائی جان جانی کپڑی کجا
آئی نامدار سچا کپڑی کجا
پور صبر کپڑی کجا کجا کجا

۱۴۲
صغر اکو میری دست ہو کجا
زمینت بہت تھی بیمار کجا

۱۴۳
جنیش ہون ہوم کرا فرما کپڑی
صبر جواب فوجہ کو یاد کجا

۱۴۴
کپڑی کپڑی کجا کجا کجا